

Peädsverstank

Friedel Kluth

Hein haat en kleen Buurehöffke henge enn et Brock. Die paar Morje Lank, die doabee jehüerde, reggde neet, öm riek doamöt tu weäde, on et mooß döcks möt d'r Penning jere-äknet weäde.

Draut, die Frau von Hein, woar all jesterve, wie die Kenger noch ärch jong woare. Ävver Hein woa enne jo'e Vatter on sorchde joot vör die dree Jonges, die Draut öm hengerloate haat.

Heä woar op de Tiet bee d'r Notar jewäss on haat en Testa-ment opsette loate, doamöt alles jerejelt wöer, wenn heä enns dat Zeitliche seäjene wöed.

On dann woar et su'ewiet. Knapp twi'eonachtzich wor Hein jewoade, wie et möt et Oahm schöppe tu Eng jing.

Et woar, wie m'r su'e sätt, en schöne Liek jewäss.on et send'r vüel mötjehange, sojar uut et Dörp woare enn janz Deel doabee.

En jo'e Weäk laater koam d'r Herr Notar, öm et Testament tu eröffne. Standesjemäß koam de möt d'r Landauer, denn sonne neumodische Kroam wie en Auto, doa woar deä fles von.

En dat Testament woar jerejelt, dat deä Älsde, deä deä Hoaf joa all etliche Joahre führede, de Hälv von alles krieje sollde.

Deä meddlere haat enne jo'e Beruf jeliehart on haat kinne Tiet, sech öm die Buurschaff tu kömmere, desweäje sollde deä en Dreddel von alles krieje.

On deä Jöngsde, deä woar noch en de Fleäjelsjoahre on woof noch neet, watt heä woll. Desweäje sollde deä sech möt en Ni'ejendel tufri'en jeäve. Su'e haat Hein et bestemmt,

on su'e moof et jemäckt weäde. Die Jonges woare env'rstange, wat heie se och angisch maake solle?

Ävver op enns joav et en Problem! Hein haat op sinne Hoaf si'evetehn Peäd jehalde. On die noa die Rejel, die Hein vüer-jejeäve haat, tu deele, jing blu'es, wenn m'r die schlachte wöed on als Wu'esch on Vleesch v'rdeele ding. On dat woll kinner von die drie. Wat noo?

Ävver deä Notar haat joa schließlich studiert on woof enne Uutweäch. Heä sät vör die Böesch: „Stellt die Peäd enns neävenenanger op d'r Hoaf“. En dänn Tiet, woa die Jonges die Peäd holde, jing heä an sinne Landauer, spnnde dat Peäd uut on stellte dat bee die si'evetehn angere. Noo stunge achtehn Peäd op deä Hoaf.

Dann sätt heä vör deä Älsde: „Doo solls de Hälv krieje, also nehm dech ni'je Peäd on stee die op Sieh!“

Dann spreck heä deä Meddlere aan: „Doo solls en Dreddel krieje, dat send'r von achtehn seäß. Also neähm dech die, on stell se och op de Sieh.“

Dann sätt heä vör deä Jöngste: :En Ni'ejentel von achtehn send' twi'e. Also neähm dech die twi'e, die dech tuustond, on ech spann minn Pead wier en deä Landauer.

Könnt ihr bejriep, dat die Jonges jedeit hant, deä Notar kööb zaubere? Wie heä dat feädich jekreäje hätt, wi'ete die vandaach noch neet!